

SXEDIO.80G

12.4.1880: ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΓΟΥΙΛΛΙΑΜ ΓΛΑΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Πανηγυρικές εκδηλώσεις για την άνοδο του Γουίλλιαμ Γλάδστων, ηγέτη των Φιλελευθέρων, στην Αγγλία, τον Απρίλη του **1880**, έγιναν και στη Λευκωσία.

Οι Λευκωσιάτες μάλιστα οργάνωσαν πορεία στο Αρμοστήριο όπου κάλεσαν τον Υπατο Αρμοστή για να τους μιλήσει. Υστερα επέστρεψαν στη Λευκωσία όπου ξενύκτισαν μέχρι τις πρωϊνές ώρες διασκεδάζοντας και φωνάζοντας συνθήματα υπέρ της Αγγλίας, της Βασιλισσας Βικτώριας, του πρωθυπουργού Γλάδστωνος και της Ελλάδας.

Εγγραφε σχετικά η εφημερίδα "Νέον Κίτιον":

"Την **12ην** μεσούντιος (Απριλίου **1880**) ελήφθη εν Λευκωσία τηλεγράφημα εκ του εν Λάρνακι αναγνωστηρίου Κιτιεύς αναγγέλλον την ανάρρυσιν του εξόχου των Φιλελευθέρων Γλάδστωνος εις την πρωθυπουργίαν. Τούτο, ως διά τηλεφώνου εν τη πόλει ηχήσαν ηλέκτρισε τα νεαρά μέλη του συλλόγου. Εγκριθείσης δε της περί την εσπέραν φωταψίας έδρασαν ανά την πόλιν θηρεύοντα τα διά την λαμπρότητα της εορτής αρμόδια. Συγκινητικώτατον ην το θέαμα πως διενεργούντο, πώς έσπευδον πως ειγάζοντο, ως έτερος εκατόνχειρ Αιγαίων. Ο μεν έσπευσε να μετακαλέσει ξυλουργούς, ο δε μουσικούς, ο δε όσας εύρη βασιλικάς σημαίας, ο δε δάφνας και μυρσίνας, ο δε κήρους και φανούς, ο δε άλλος άλλο απαιτούμενον εις την μεγαλοπρέπειαν της εορτής.

Και όντως ως διά μαγικής ράβδου τα πάντα εν μικρώ χρόνω ητοιμάσθησαν και ο σύλλογος εκοσμήθη δεόντως. Εφωταγωγήθη ως ήλιος εν μεσημβρία. Περί την **8ην** ώραν απεστάλη υπό του συλλόγου δεύτερον τηλεγράφημα συγχαρητήριον προς τον έξοχον πρωθυπουργόν και προστάτην του Κυπριακού συλλόγου προ καιρού αναδειχθέντα ως και προς τα αναγνωστήρια

Λάρνακος και Λεμεσού.

Προς πλείω δε της εορτής μεγαλοπρέπειαν ελογισάμεθα ποιείσαι δήλωσιν των αισθημάτων της ελληνικής Κοινότητος εις το μέγαρον του Μεγάλου Αρμοστού.

Περί την 9ην ώραν λοιπόν, καίτοι νυξ, καίτοι ψεγάδες ουρανόθεν έπιπτον και Διός όμβρος επαπειλείτο τα μέλη, μετά εξαμελούς επιτροπής και περί τους 500 πολίτας μετά φανών και λαμπάδων διευσθύνθησαν εις το Μέγαρον.

Αλλά διερχόμενοι το προάστειον Αγιοι Ομοληγηταί οι αγαθοί κάτοικοι υπεδέχθησαν μετά κωδωνκρουσιών φανών και λαμπάδων ενωθέντες ηύξησαν τον αριθμόν.

Αλλά μόλις εξήλθεν η πομπή της πόλεως και υετός ήρξατο πίπτειν όπερ εν αγαλλιιάσει ελογίσθη άριστος οiwνός και ως χρυσούν δώρον υλικής και πολιτικής αμοιβής.

Παιανίζοντες λοιπόν και ζητωκραυγάζοντες έστησαν παρά τας πύλας του περιβόλου του Μεγάρου.

Είτα δηλωθείσης της προθέσεως ηνοίχθησαν και το μέν πλήθος ωδηγούμενον υπό των φυλάκων προσήγγισεν εις το Μέγαρον περί τους 30 πόδας και σταθέν εζητωκραύγαζεν υπέρ της σεπτής Ανάσσης, υπέρ του αγγλικού και ελληνικού Εθνους, υπέρ του κορυφαίου των Φιλελευθέρων και Πρωθυπουργού Γλάδστωνος και υπέρ του Μ. Αρμοστού.

Η επιτροπή επροχώρησεν άχρι της βαθμίδος της πασιτάδος του μεγάρου και εξεδήλωσεν εις τον παραστάντα υπασπιστήν ότ' αφίχθημεν ίνα προσφέρομεν το σέβας μας εις την Α. Εξοχότητα τον Μ. Αρμοστήν και εκφράσωμεν τας υπέρ της φιλιτάτης πατρίδος αγαθάς ελπίδας περί της νέας σεβασμιωτάτης Κυβερνήσεως.

Αλλ' ο αξιωματικός, σοβαρώ τω τρόπω μεμψιμοιρών ότ' ατόπως διήλθομεν από το μέρος τούτον εδίσταζεν να αναγγείλη την πρότασιν της επιτροπής.

Αλλ' ακούσας ότι ωδηγήθημεν υπό των υπηρετών εκείθεν απήλθεν και μετά τινά λεπτά επανήλθε με

απείρους ερωτήσεις, ότε λαβών τας δεούσας απαντήσεις εισέδου αύθις εις τα άδύτα.

Αναμένομεν λοιπόν λεπτά τινά τα οποία ελογισάμεθα ως ημέρας έννεκα της ακηδειάς και της δυσκρασίας της ατμοσφαιρας εις το ύπαιθρον όντες εκτεθημένοι.

Εφάνη λοιπόν ο Μ. Αρμοστής ακολουθούμενος υπό της εναρέτου και καλοκαγάθου συζύγου του και με ύφος αριστοκράτου, με λέξεις δε ευφυούς διπλωμάτου, είπεν, ότι πάσα κυβέρνησις οφείλει μεριμνάν περί της τύχης των λαών της. Και ταύτα πάντα δηλώσας όπου δει και είτε εφαινέτο αποσυρόμενος ότε και το πλήθος ζητωκραυγάζον ως ανωτέρω και της μουσικής παιανιζούσης ήρξατο επανακάπτειν εις τον σύλλογον.

Αλλ' επέπροτο και αύθις εν μέσω οδού να εξαγνισθώμεν υπό υετού ίνα εξαγνισθώμεν φαίνεται από το αμάρτημα εις ο υπεπέσαμεν θύσαντες τελευταίαν φοράν εις τον βωμόν της δεσποτείας.

Υπό τοιούτου θείου οϊωνισμού ενθαρρυνόμενοι τα εν τω συλλόγω μέλη και ελευθέρας ούσης της εισόδου, πλήθος των πολιτών διενυκτέρευσαν εν αγνή ενθουσιώδη ευθυμία ουδέποτε παραδειγματιζομένη.

Και πρώτον ο κύριος Πρόεδρος του συλλόγου εποίησεν πρόποσιν υπέρ της σεπτής ημών Ανάσσης, ότε αι ενθουσιώδεις κραυγαί ήχησαν μέχρι τρίτου ουρανού και αλληλοδιαδόχως έκαστος κατά το μέτρον του ζήλου του εποίει πολυειδείς προπόσεις και ζητωκραυγάς υπέρ της Ελλάδος υπέρ του κορυφαίου των φιλελευθέρων Γλάδστωνος και εν γένει υπέρ της ευδαιμονίας τς φιλάτης πατρίδος.

Και ούτως ευθυμούντες χρήσει νέκταρος Διονύσου και του Δημητρού σπαινδομένου του ουρανού καθ' άπασαν την νύκταν ήγγικεν η ροδοδάκτυλος Ηώς.

(Μεταγλώττιση)

"Στις 12, στα μέσα του μήνα (Απριλίου 1880) λήφθηκε στη Λευκωσία τηλεγράφημα από το αναγνωστήριο Κιτιεύς της Λάρνακας με το οποίο αναγγελλόταν η άνοδος του έξοχου Γλάδστωννα τον

Φιλελευθέρων στην πρωθυπουργία. Τούτο, όταν ήχησε στην πόλη ηλέκτρισε τα νεαρά μέλη του συλλόγου. Όταν το βράδυ εγκρίθηκε φωταψία έδρασαν στην πόλη αναζητώντας τα κατάλληλα για τη λαμπρότητα της εορτής. Ήταν συγκινητικότατο το θέαμα πως διενεργούντο, πώς έσπευδαν, πως εγάζονταν, ως άλλος εκατόνχειρας Αιγαίων. Ο μεν έσπευσε να μετακαλέσει ξυλουργούς, ο δε μουσικούς, ο δε όσες βασιλικές σημαίες βρει, ο δε δάφνες και μυρσίνες, ο δε κεριά και φανούς, ο δε άλλος άλλο απαιτούμενο για τη μεγαλοπρέπεια της εορτής.

Και όντως ως διά μαγικής ράβδου όλα σε σύντομο χρόνο ετοιμάστησαν και ο σύλλογος κοσμήθηκε κατάλληλα. Φωταγωγήθηκε ως ήλιος το μεσημέρι. Γύρω στις **8** η ώρα αποστάληκε από το σύλλογο δεύτερο τηλεγράφημα συγχαρητήριο προς τον έξοχο πρωθυπουργό και προστάτη του Κυπριακού συλλόγου που είχε αναδειχθεί προ καιρού ως και προς τα αναγνωστήρια Λάρνακος και Λεμεσού.

Για π[ερισσότερη μεγαλοπρέπεια της εορτής θεωρήσαμε να εκδηλώσουμε τα αισθήματα της ελληνικής Κοινότητας στο μέγαρο του Μεγάλου Αρμοστή.

Περί τις **9** η ώρα λοιπόν, παρόλον ότι νύκτα και ψιλόβρεχε από τον ουρανό και επαπειλείτο να βρέξει, με εξαμελή επιτροπή και περί τους **500** πολίτες με φανούς και λαμπάδες κατευθύνθησαν στο Μέγαρο.

Αλλά διερχόμενοι το προάστειο Άγιοι Ομοληγητές οι αγαθοί κάτοικοι υποδέχθηκαν με κωδωνωκρουσίες, φανούς και λαμπάδες και ενώθηκαν ηύξησαν τον αριθμό.

Αλλά μόλις βγήκε η πομπή της πόλης και άρχισε να πέφτει βροχή, που θεωρήθηκε ως άριστος οινός και ως χρυσό δώρο υλικής και πολιτικής αμοιβής.

Παιανίζοντες λοιπόν και ζητωκραυγάζοντες σταμάτησαν παρά τις πύλες του περιβόλου του Μεγάλου.

Υστερα αφού δηλώθηκε η πρόθεση τους ανοίχθηκαν και το μεν πλήθος οδηγούμενο υπό τους

φύλακες προσήγγισε στο Μέγαρο περί τα 30 πόδια και στάθηκε και ζητωκραύγαζε υπέρ της σεπτής Ανασσας, υπέρ του αγγλικού και ελληνικού Έθνους, υπέρ του κορυφαίου των Φιλελευθέρων και Πρωθυπουργού Γλάδστωνος και υπέρ του Μ. Αρμωστή.

Η επιτροπή επροχώρησε μέχρι τη βαθμίδα της παστάδος του μεγάρου και εξεδήλωσε στον υπασπιστήν ότι εφθάσαμε για να προσφέρουμε τα σέβη μας στην Α. Εξοχότητα τον Μ. Αρμωστή και εκφράσουμε τις υπέρ της αγαπημένης πατρίδας αγαθές ελπίδες για τη νέα σεβασμιότατη Κυβέρνηση.

Αλλά ο αξιωματικός, με σοβαρό τρόπο μεμψιμοιρώντας ότι άτοπα περάσαμε από το μέρος αυτό δίσταζε να αναγγείλει την πρόταση της επιτροπής.

Αλλά όταν άκουσε ότι οδηγηθήκαμε από τους υπηρετούντες εκεί έφυγε και μετά από μερικά λεπτά επανήλθε με άπειρες ερωτήσεις, οπότε αφού έλαβε τις δέουσες απαντήσεις προχώρησε στο οίκημα.

Αναμένομε λοιπόν κάποια λεπτά τα οποία θεωρήσαμε ως ημέρες γιατί είμαστε εκτεθειμένοι λόγω της υγρασίας στην ατμόσφαιρα.

Φάνηκε λοιπόν ο Μ. Αρμωστής ακολουθούμενος από την ενάρετη και καλοκάγαθη σύζυγό του και με ύφος αριστοκράτη, με λέξεις δε ευφυσούς διπλωμάτου, είπε, ότι κάθε κυβέρνηση οφείλει να φροντίζει για την τύχη των λαών της. Και αυτά όλα αφού δήλωσε όπου έπρεπε και είτε φαινόταν να αποσύρεται οπότε και το πλήθος ζητωκραυγάζοντας όπως ανωτέρω και με τη μουσική να παιανίζει άρχισε να επανακάπτει στον σύλλογο.

Αλλ' επρόκειτο ευθύς αμέσως να εξαγνισθούμε στο δρόμο από βροχή για να εξαγνισθούμε φαίνεται από το αμάρτημα στο οποίο υποπέσαμε θύσαντες τελευταία φορά στο βωμό της δεσποτείας.

Από τέτοιο θείο οίωνο ενθαρρυνόμενα τα μέλη στο σύλλογο και αφού ήταν ελεύθερη η είσοδος, πλήθος πολιτών διανυκτέρευσαν με αγνή ενθουσιώδη ευθυμία που ποτέ δεν είχε γίνει (ουδέποτε παραδειγματιζομένη).

Και πρώτα ο κύριος Πρόεδρος του συλλόγου

έκαμε πρόποση υπέρ της σεπτής μας Ανάσσης, οπότε οι ενθουσιώδεις κραυγές ήχησαν μέχρι τρίτου ουρανού και αλληλοδιαδόχως ο κάθε ένας, κατά το μέτρον του ζήλου του έκαμνε διάφορες προπόσεις και ζητωκραυγές υπέρ της Ελλάδας, υπέρ του κορυφαίου των Φιλελευθέρων Γλάδστωνος και γενικά υπέρ της ευδαιμονίας της αγαπημένης πατρίδας.

Και έτσι ευθυμούντες με τη χρήση νέκταρος του Διονύσου και του Δημητρού σπαινδομένου και του ουρανού καθ' όλη τη νύκτα έφθασε η ροδοδάκτυλη αυγή.